

Forhandling, der er ført her i Dag om denne Sag, heldigvis ingenlunde er den, jeg har set gjort gældende fra enkelte Sider udenfor denne Sal, en vis Lyst til at latterliggøre. Der kan være en Tilbøjelighed til at latterliggøre Enkeltheder i enhver Lovgivning, der griber ind i det praktiske Liv — og det gør jo de mest betydningsfulde socialpolitiske Love, Fabriksløvgivningen o. s. v. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sagde, at mange af disse Bestemmelser, som nu er gaaet ind i Praksis, som alle anerkender som nødvendige og for at have været gavnlige, fra første Færd har mødt Modstand i Arbejderkredse. Det er fuldkommen rigtigt. Alle saadanne Lovbestemmelser, der griber ind i det praktiske Livs Arbejde, møder let nogen Modstand; men det er ikke desto mindre nødvendigt at gaa den Vej. Og man kan sige om §§ 1—3, at der kan opstaa vanskelige Tilfælde; i Regelen bliver det dog ordnet gennem det praktiske Liv. Fabrikstilsynet har ogsaa medført gennem mange Aar mangfoldige saadanne praktiske Vanskeligheder, hvor der ogsaa kunde være Brug for en Smule Latterliggørelse af og til af det, der ikke er tilladt, og det, der er tilladt. Det ærede Medlem Hr. Pitzner nikker bekræftende, men ikke desto mindre vil det ærede Medlem Hr. Pitzner indrømme, at vor Fabriksløvgivning har været ganske uundværlig. Jeg er, som sagt, overmaade glad ved, at Forhandlingen i Dag helt igennem har været ført i en saadan Tone og med en saadan Baggrund af Alvor, at jeg meget maa paaskønne det, for her hører en let, halvt latterliggørende Omtale ikke til, det er et for alvorligt Spørgsmaal; det drejer sig om Medmenneskers Liv og Helbred.

Det kan være godt nok, som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sagde, at jeg i det Forslag til en Revision af Ulykkesforsikringsloven, som om kort Tid kommer til Behandling, tager Hensyn til saadanne Erhvervs sygdomme. Men det er jo ikke nok, at et Medmenneske til en vis Grad sikres mod Følgerne, det er bedre at virke forebyggende, og det Arbejde, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har været med til i saa mange Aar, og som hans lærerige Bog, som jeg med den største Interesse har gennemlæst, vidner om, viser jo ogsaa, at det heller ikke efter hans Mening er tilstrækkeligt, det gælder om at virke forebyggende.

Med Hensyn til Bestemmelsen om Lærlinge kan man jo sige, at denne Dispensation til Dels ophæver Hovedbestemmelsen. Jeg har her, som helt igennem,

nøjagtigt fulgt Kommissionsudkastet og ment, at det var det eneste rigtige som første Skridt. Det vilde have været højest ejendommeligt, om jeg vilde have begyndt at bessermachen paa dette Kompromis. Der var ikke andet for som Udgangspunkt for en Forhandling end at følge Konventionsudkastet nøjagtigt. Det var dog nøje overvejet af kyndige Folk fra alle Lande, Arbejdsgivere, Arbejdere og Regeringsrepræsentanter. Men der er ogsaa formel Mening i Artikel 3 — ellers havde det, det indrømmer jeg, været lidt svært at forelægge den, selv om den kun er en Afskrift af Konventionsudkastet —, fordi det meget vel kan ordnes saaledes, at de Malerlærlinge, som skal lære, anvendes ved, men alle de andre skal være fri for dette Arbejde med en Farve, som indeholder Forgiftningmuligheder.

At Forslaget begrænser Forbudet til indendørs Bygningsarbejde, finder ogsaa jeg er ufyldstgørende. Jeg havde meget hellere set, at man var gaaet videre. Men jeg forklarer det saaledes, og det er vel ogsaa Forklaringen, at man har villet forbyde Anvendelsen af Blyhvidt der, hvor det dels bedst kunde undværes, dels var mest farligt, medens det ved udendørs Arbejde ikke saa let, paastaar man jo fra Malermestrenes Side, kan undværes og jo uægtelig heller ikke er saa sundhedsfarligt.

Den ærede første Taler, Hr. Lundberg, holdt et meget sagkyndigt Foredrag. Det er jo hans egen Profession, og det er særdeles heldigt, at vi i dette Ting netop har en Maler. At Malerne er glade Folk, er jo rigtigt nok. Det er gennemgaaende muntre syngende Folk. Man har for Resten ogsaa onde Malere, ved De. Om det nu kommer af Tendensen til Blyforgiftning, ved jeg ikke. Men vitterligt er det, at vi har Malere her i Landet — derom vidner ogsaa det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Bog og de foretagne Undersøgelser —, der er blevet mere eller mindre ødelagt ved Blyforgiftning — det er de vist ikke saa glade for. I sit meget sagkyndige Foredrag skitserede det ærede Medlem Hr. Lundberg et Program og en Ordning, som efter hans Mening var mere fyldstgørende end Konventionsudkastet. Deri giver jeg ham Ret, og det skal være mig en stor Glæde i Udvalget at optage en Forhandling om et mere fyldstgørende Forslag end Konventionsudkastets. Saa maa det blive Opgaven at forsøge, om Arbejdsbureauet i Genève vil mene, at en saadan Ordning, som der efter de Taler, der er holdt, synes at være Mulighed for at blive enig om, er saa fyldstgørende, at den kan betragtes som ensbety-